

**YARGITAY
10. HUKUK
DAİRESİ**

**Esas No. 2008/8397
Karar No. 2009/15602
Tarihi: 15.10.2009**

**İlgili Kanun / Madde
2829 S.HBK/8**

-
- ***SOSYAL SİGORTALARA BAĞLI
HİZMETLERİN TEK BAŞINA AYLIK
BAĞLANMASINA YETMEMESİ***
- ***HİZMETLERİN BİRLEŞTİRİLMESİ***
- ***SON YEDİ YILDAKİ FİİLİ HİZMETİN EN
FAZLA OLDUGU KURUMDAN AYLIK
BAĞLANMASI***

OZETİ: 01.06.2004 günlü yaşlılık aylığı tahsis talep tarihi itibariyle davacı sigortalının 2829 sayılı Kanunun 8. maddesi hükmü kapsamında son 7 yıldaki fiili hizmet süresi içinde en fazla hizmetin 2926 sayılı Kanuna tabi olarak geçmesi nedeniyle sigortalıya Bağ-Kur tarafından 2926 sayılı Kanuna göre aylık bağlanması gereği açık olup, mahkemece bu yönde anılan Kanunun hükümleri kapsamında yaşlılık aylığı tahsis koşullarının gerçekleşip gerçekleşmediği araştırılıp irdelenmelidir.

Diğer taraftan; davacı sigortalının Sosyal Sigortalar Kanununa tabi hizmet sürelerinin birleştirme olmaksızın tek başına anılan Kanun kapsamında yaşlılık aylığı tahsisi için yeterli olmadığı da tartışmasızdır.

Mahkemece açıklanan maddi ve hukuki esaslar gözetilmeksizin eksik araştırma inceleme ve yanılıgılı değerlendirme sonucu yazılı biçimde hüküm kurulması, usul ve yasaya aykırı olup, bozma nedenidir.

O halde, davalı her iki Kurum

vekilinin bu yönleri amaçlayan
temyiz itirazları kabul
edilmeli ve hüküm bozulmalıdır

Davacı, 2829 sayılı Kanunun 8. maddesi gereğince son 7 yıl içindeki hizmetlerinden 2925 sayılı Kanun kapsamında gerçekleşen hizmetlerinin tarım Bağ-Kur sigortalılık süresinden daha fazla olduğundan bahisle, 01.06.2004 tarihi itibariyle 2925 sayılı Kanun hükümleri gereğince yaşlılık aylığı bağlanması gerektiğinin tespitine karar verilmesini istemiştir.

Mahkemece, ilâmında belirtildiği şekilde; "Davanın kabulü ile, davacıya davalı SSK Başkanlığı tarafından 01.06.2004 tarihinden itibaren yaşlılık aylığı bağlanması gerektiğinin tespitine," karar verilmiştir.

Hükmün, davalı Kurumların vekilleri tarafından temyiz edilmesi üzerine, temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldıktan ve Tetkik Hâkimi Yeşim Sayıldı tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra, işin gereği düşünüldü ve aşağıdaki karar tespit edildi.

2829 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumlarına Tabi Olarak Geçen Hizmetlerinin Birleştirilmesi Hakkındaki Kanunun 8. maddesi hükmüne göre; birleştirilmiş hizmet süreleri toplamı üzerinden ilgililere son 7 yıllık fiili hizmet süresi içinde fiili hizmet süresi fazla kurumca kendi mevzuatına göre aylık bağlanır. Bu bağlamda 2829 sayılı Kanun kapsamında birleştirilecek süreler; anılan Kanunun 2. maddesi hükmünde sıralanan kurumlarda (T.C.Emekli Sandığı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu ile Sosyal Sigortalar Kurumu ve 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun geçici 20. maddesine göre kurulan emekli sandıklarında) 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu, 1479 sayılı Esnaf ve Sanatkar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu Kanunu, 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu, 2925 sayılı Tarım İşçileri Sosyal Sigortalar Kanunu ve 2926 sayılı Tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanunu hükümlerine göre kurumlarına emeklilik keseneği veya malullük yaşlılık ölüm sigortaları primi ödenerek geçirilen sürelerdir. Anılan Kanunun 8. maddesinde, "fiili hizmet süresi" ifadesinden primi ödenmiş sigortalılık süresi amaçlanmaktadır.

Somut olayda; davacı sigortalının 01.01.1991-31.10.1999 döneminde 1590 gün 2925 sayılı Kanuna tabi sigortalı olarak, 01.11.1999-22.04.2003 döneminde 1251 gün 2926 sayılı Kanuna tabi sigortalı olarak, 22.04.2003-30.10.2003 döneminde 189 gün 506 sayılı Kanuna tabi sigortalı olarak hizmetlerinin bulunduğu dosya içeriğindeki bilgi ve belgelerden anlaşılmaktadır. Bu durumda; yaşlılık aylığı talep tarihi (01.06.2004) itibariyle davacının son 7 yılda en fazla fiili sigortalılığı 2926 sayılı Kanun kapsamında geçmiştir.

Hal böyle olunca; davaya konu uyuşmazlık, 2829 sayılı yasanın 8. maddesi hükmünün uygulanmasında 2925 sayılı Kanuna tabi olarak geçen sürelerle 506 sayılı Kanuna göre geçen sürelerin aynı tür hizmet olarak kabul edilip edilemeyeceğine ilişkindir.

Sosyal Güvenlik Sistemimizde kendilerine Sosyal Güvence sağlanan kişiler; müşterek özelliklerine göre birbirinden farklı statüde kabul edilerek ayrı ayrı Sosyal Güvenlik Kanunlarına tabi tutulmuşlardır. Bu yönde; kamu kesiminde daimi kadrolarda çalışanlar T.C. Emekli Sandığı Kanununa, hizmet akdi ile çalışanlar 506 sayılı Kanuna, kendi nam ve hesabına bağımsız çalışanlar ise 1479 sayılı Bağ-Kur Kanununa tabi tutularak Sosyal Güvenliğe kavuşturulmuşlardır. Tarım Sektöründe çalışanlardan; kendi nam ve hesabına tarımsal faaliyette bulunanlar 2926 sayılı Kanun çerçevesinde Tarım Bağ-Kur sigortalısı; tarımda süreksiz hizmet akdi ile çalışanlar ise, 2925 sayılı Kanun kapsamında Tarım Sigortalısı sayılmışlardır.

Belirtilen Sosyal Güvenlik Sistemleri; kendilerine özgü koşullar ve statüler kabul ederek birbirlerinden kesin sınırlarla ayrılmışlardır. Yine bu Sosyal Güvenlik Kanunlarından bir kesiminde güvence altına alınan sosyal riskler ve kapsamaları ile yararlanma koşulları bakımından benzerlikler olsa da birbirlerinin aynısı bulunmamaktadırlar. Nitekim kimi kanunlarda da farklı sigortalılık esasları kabul edilmesine rağmen farklı Sosyal Güvenlik Kanunlarının uygulanması aynı Sosyal Güvenlik Kuruluşuna bırakılmıştır. Bu bağlamda 506 sayılı Kanuna tabi sigortalıların sosyal güvenlikleri ile 2925 sayılı Kanuna tabi tarım sigortalıların sigorta işlemleri aynı kurumca (=Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığına) yerine getirilmekte, her iki Kanun kapsamında sigortalılıkta hizmet akdine tabi olarak çalışma esas alınmakta ve yine 2925 sayılı Kanunun 39. maddesinde, bu kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde 506 Sayılı Kanunun bazı maddelerine atıf yapılmakta ise de; bu durum; her iki yasaya tabi sigortalıların aralarındaki farklılığın kaldırıldığı anlamını taşımamaktadır. Zira 506 sayılı Kanun ile 2925 sayılı Kanunda farklı sigortalılık esasları kabul edilmiş olup, her iki yasal sistemin aynı olduğundan söz edilemez. Nitekim 2925 sayılı Kanunun 38. maddesi hükmünde bu durum açıkça belirlenerek; 2925 sayılı Kanuna tabi olarak geçen hizmet süreleri ile 506 sayılı Kanuna tabi olarak geçen hizmet sürelerinin 2829 sayılı Kanun hükümlerine göre birleştirileceği yoruma yer bırakmayacak açıklıkta öngörülmüştür. Kaldı ki aksinin kabulü halinde; hem 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa hem de 2925 sayılı Kanuna tabi hizmet süresi bulunan sigortalılar yönünden; sigortalının iradesine bağlı olarak 2925 sayılı Kanuna dayalı Sosyal güvenlik sisteminin uygulanması imkansız hale gelecektir.

Hal böyle olunca; 01.06.2004 günlü yaşlılık aylığı tahsis talep tarihi itibarıyla davacı sigortalının 2829 sayılı Kanunun 8. maddesi hükmü kapsamında son 7 yıldaki fiili hizmet süresi içinde en fazla hizmetin 2926 sayılı Kanuna tabi olarak geçmesi nedeniyle sigortalıya Bağ-Kur tarafından 2926 sayılı Kanuna göre aylık bağlanması gereği açık olup, mahkemece bu yönde anılan Kanunun hükümleri kapsamında yaşlılık aylığı tahsis koşullarının gerçekleşip gerçekleşmediği araştırılıp irdelenmelidir.

Diğer taraftan; davacı sigortalının Sosyal Sigortalar Kanununa tabi hizmet sürelerinin birleştirme olmaksızın tek başına anılan Kanun kapsamında yaşlılık aylığı tahsisi için yeterli olmadığı da tartışmasızdır.

Mahkemece açıklanan maddi ve hukuki esaslar gözetilmeksizin eksik araştırma inceleme ve yanılıgılı değerdendirme sonucu yazılı biçimde hüküm kurulması, usul ve yasaya aykırı olup, bozma nedenidir.

O halde, davalı her iki Kurum vekilinin bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ:Temyiz edilen hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle **BOZULMASINA**, 15.10.2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.